

Újjászületett pártunk

Rendkívül tragikus napok szakadtak népünkre és pártunkra. Nemzeti létünk, szocialista vívmányaink, s pártunk léte fergelt veszélyben. Soradóni napok voltak ezek. Sokan megingogtak, sokan elcsüggedtek, sokan elvesztették hitüket a pártban. Érihelő volt az az ingotagság. Pártunk nevével az elmúlt években a volt vezetői felelőtlenül visszaéltak. Kalandpolitikával, leküszimeretlen módon ellátották azt az erkölcsi és eszmei örökséget, amelyet a kommunizmus a régi világban becsületes harcok és vérdíjakkal egybegyűjtöttek. Sok hiba történt az elmúlt években. De ne felejtjük Kádár elvtárs szavait: „A kommunista pártnak nemcsak hibái vannak. Most minden macskát ráhánynak, pedig a párt nem arcos azokkal, akik nevével viszódtak.”

A súlyos órákban újjászületett párt, új nevével is jelképezi, hogy történetének most egy fordulópontjához érkezett. Az új párt egyszerű és mindenkorra szakít a múlt bűneivel. Védi és védeni fogja népünk vívmányait: a földrajzomat, a gyárakat, a bankok, a bányák köztulajdonba vételét, a demokrácia és a szocializmus ügyét. Veszélybe a szocializmusútló és minden dogmatizmustól mentes marxizmus-leninizmus, a tudományos szocializmus tanításai, valamint a magyar történelem és kultúra forradalmi, haladáshagyományai.

Zászlót bontott pártunk, a Magyar Szocialista Munkáspárt és várja sorába az öntudatos dolgozókat. Várja mindazokat, akik nem személyes érdekből voltak párttagok, hanem vállukon viselték népünk sorsát s várja azokat is, akiket a múltban visszavaszított a pártútló reakciós néppellenes politikája. De a párt nem enged sorába azokat, akik az elmúlt években bemecskölték a kommunista nevet. Az új párt a régi feladatok vállalkozásai. Mindenképp meg kell nyerni a dolgozó tömegek bizalmát és élen kell járni nemzetünk talpraállásában, a forradalom vívmányainak megszilárdításában.

Tudjuk, hogy minden magyar dolgozó, akit a nép és a haza ódóddá szeretata vezérel, csatlakozik újjászületett pártunkhoz.

VAN ELÉG: liszt, hús, zsír, só, iparcikk és lesz fa is

A napokban felkerestük a Városi Tanács közellátási osztályát, hol elbeszélgettünk Horváth Sándor polgármesterrel, aki Keszthely közellátásáról a következőket mondotta:

— Először is köszönetet szeretnék mondani a kereskedelmi, sütőipari és vágóhid dolgozóinak, azért a fáradságot nem ismerő munkájukért, melyet az elmúlt napokban tanúsítottak.

— Ha visszapillantunk a múltba, megállapíthatjuk azt, hogy a felvásárolt árú elegendő lett volna Keszthely egy hónapi ellátásához. Például megtörtént az, hogy egy falusi néni 1000 forintért vásárolt cipőt, de az mindegy volt

számára, hogy milyen nagyságú legyen. Volt olyan alkalom, amikor a háromszázhatvan forintos kardigánból öt darabot vásároltak, hogy minden színből legyen egy.

— Nem tudom, miért volt szükség ilyen hatalmas arányú felvásárlásra. de megnyugtatóan közlöm, hogy most kaptunk két millió forint értékű iparcikket és folyamatban van több millió forint értékű iparcikk szállítása Budapestről. Itt szeretném felhívni a falusi dolgozókat figyelmükre, hogy ne vásroljanak túlzott mértékben, mert az ellátás a jövőre nézve folyamatosan biztosítva van, és semmiféle

iparcikkből hiány nem lesz. Keszthelyi élemezésének biztosításáról megállapíthatjuk, hogy nem volt és nem is lesz hiány, mert a liszt, kenyér, zsír és hús ellátás biztosítva van.

— Annál nagyobb baj van azonban a tüzelőanyag ellátással. Semmiféle szemennységre nem számíthatunk, mivel a bányák csak részben termelnek szenet és az pedig kell az erőművek, a közlekedés zavartalan munkájához. De az Állami Erdőgazdasággal kötöttünk egy megállapodást, amely szerint megkezdjük az erdei fa kitermelését. A kitermelt fa mennyiségét nem fogjuk elszállítani, hanem először gondoskodunk az iskolák, vállalatok, intézmények és nem utolsósorban Keszthely város dolgozóinak tüzelőanyaggal való ellátásáról.

— A járás területén az én megállapításom szerint eddig hiány csak iparcikkben, s különböző élelmiszer cikkekben volt. Ezeknek a legnagyobb részét már pótoltuk és a teljes ellátás biztosítása folyamatban van. S ha a faluk lakossága nem folytatja a további árufelhalmozást, akkor a legkisebb zavar sem lesz.

Halállal bűnhődjön a gyilkos!

Csütörtökön este történt. Már elmúlt nyolc óra, amikor Szabó István a DEDÁV üzemevezető gépkocsin vizsátért ellenőrző körutjáról. Amikor háza előtt kilépett a gépkocsiból, géppisztolylövés csattant. Szabó összeesett. A gépkocsivezető bevitte a kórházba. Amikor a kórház előtt megállt a gépkocsi, egy részeg géppisztolyos ember ugrott le a kocsitetejéről. Néhány lövés után bement a kórházba, s géppisztolyával markolt egy tíz percg sakkban tartotta az orvosokat, ápolókat. Nem tovább, csak tíz percg de ez elegendő volt ahhoz, hogy a sebesült sorsa megpecsételődjék. Nemsokkal utána belehalt sérülésébe.

Mikor pénteken a DEDÁV dolgozóival beszélgettem, megértelem azt a felháborodást és gyszást, amit Szabó István meggyilkolása okozott. Nem volt a vállalatnál senki, aki ne sajnálta volna és mindenki mondta róla egy jó szót. Mélyről jöttek a szavak, s az a követelés, hogy Keszthelyen végzék ki a gyilkost. A Munkástanács határozatot hozott: Saját halottjuknak tekintik, s családjáról gondoskodnak.

De ki volt a kettős gyilkos? Ki okozta ezt a mély fájdalomt, ki miatt halt meg szívügyorcsben Szabó István anyósa is?

Koller Istvánnak hívják. Eddig tizenhét alkalom-

mal ült a vádlottak padján. Régi, megrögzött bűnöző. Most géppisztolyt szerzett, s elhatározta, hogy gyilkol. Mindazokat, akik nyolc óra után az utcán járnak. Pártfunkcionárius, vagy orosz katoná lehet csak az illető. — Vallotta be kihallgatásokor. S a szerencsétlen véletlen Szabó Istvánt vette a gyilkos géppisztolya elé.

Mikor a rendőrség lakásán elfogta, ellenállást fejtett ki. Csupán a vilámgyors lefegyverzésnek köszönhető, hogy nem tetézte újabb gyilkosságokkal bűnei lajstromát. Megtámadta a letartóztatást fogantató fegyveres rendőrtisztet is. Lakásán két géppisztolyt is találtak, mindkettőt tüzelésre kész állapotban! Kiderült az is, hogy feleségét, gyermekét állandóan verte, ki-nozta.

Veszprémben szállították, mert csak a Megyei Bíróság hozhat halálos ítéletet.

— Ha azonban a DEDÁV dolgozó kívánják, a halálos ítéletet Keszthelyen is végre lehet hajtani — mondotta a járási rendőrkapitányság vezetője.

Keszthely dolgozóit követelik a halálbüntetéssel, s az, aki becsületlen dolgozókat gyilkol, megzavarja a város nyugalmát — nem érdemel könyörületet.

A névtelen hősök szobra

Sárguló falevél hull a fáról és az ősz szele megcsappja arcomat. Ott állok a templomtér mozdulatlanul, nézem a szobrot, melyet a hősöknek emeltek azok, akik talán holnap halnak meg a szabadságért. Szembenem néma könnyek pihennek s a keserűség rést tör a szorongó torkon és hangosan zokog a néma fájdalom.

A szobor nem művészi munka. Nem világhírű alkotás, de nekünk többet ér, mint Dárius minden kincse. A frissen épített talpatzon egy szabadságharcos áll, ki éppen győzelemre viszi a magyar zászlót.

Előredöbbe nem árul el semmit. Arcáról fájdalomt nem lehet leolvasni. De lehet, hogy testét gyilkos goolyó furta át, és utolsó lépett tesz a szabadságért.

Mintha mondaná: nem haltam meg, élni akarok, míg a szabadság nem lehetli ajkamra a búcsúcsókot. A fájdalom nem tőri le. A halál torkából kiált a világ felé. Elni fogsz hazám, mert élned kell! Mi nem csüggedünk. Lesz még tavasz, lesz madárdal. S ha vége lesz a harcnak, bölcsődbe lesz minden ravatal, s független ország lesz itt, s magyar.

Gondolatok Keszthely jövőjéről

Keszthely őskori település. Központi fekvése miatt mindig vezető szerepet vitt a balatoni élet kialakulásában. Már a második világháború előtt kialakulóban lévő idegenforgalmi központ volt. Ezt elősegítette, a közvetlen autóbusszjárat Keszthely és Bécs között. Kényelmes szállodák helyét adtak minden külföldi vendégnek. A bőseges ellátás és szórakozás vonzotta az üdülőnyágyókat a világ minden tájáról.

A 45 utáni események, különösen 1949 után a helytelen politika gátolta, hogy Keszthely üdülővárossá fejlődjön. A volt szállodákat átvette a SZOT, az MDP, az Állami Gazdaságok Minisztériuma, üzemek és egyéb hivatalok. Szállodának nem hagyta meg egy érdemesre valót sem.

Egy ugyan megmaradt, de sajnos a volt Amazon szálloda nem elégíti ki az üdülőváros igényeit.

Ránk vár az a feladat, hogy Keszthelyt méltó helyre emeljük és igaz legyen az a mondás, hogy „Keszthely a Balaton fővárosa.”

Talán korai még terveket szőni, de én így képezelem el a jövőt.

— Halló keszthelyi posta? Itt Budapest filmgyár. Kérném szépen a szállótát.

— Melyiket kérem? A Balatont, Hulamat, Amuzont, Hungáriát, Postást vagy a Vasút szállót?

Igy festene a szállodák képe, mellettük természetesen az értmek és szórakozóhelyek is, melyek az üdülők szórakozását teremtenék meg. Vannak azonban (Folytatás a 2. oldalon)

Gondolatok Keszthely jövőjéről

(Folytatás az 1. oldalról) ban olyanok, kik nem szeretik a jazz őrjíté ütemét. Szívesen meghallgatnak egy operát. De ehhez egy színház is kell, de sajnos nekünk egy kultúrthozunk van, amelynek míncsen tejeje, és mondjuk csak ki szabadtéri színpadnak lenne jó. A volt Uránia filmszínház, hol jelenleg a taxi garázs működik, legyen ismét filmszínház. Igaz filmszínháznak kicsi, de egy színháznak nagyon megfelelne és a kultúrhatást is át lehetne alakítani sportcsarnokká.

Keszthelyen legmótosabb viszonyok között az ifjúság él. Az az ifjúság, kik közül a jövő mérnökei, orvosai és tudósai kerülnek ki. Senki sem gondol arra, hogy a fiatalok hol szórakozzanak, hol jönjenek össze, hogy jobban megismerjék egymás egyéniségét és egy életre szóló barátságát.

KESZTHELYI ÚJSÁG

Kiadója:

a Magyar Szocialista Munkás Párt Ideiglenes Intéző Bizottsága

Szerkesztő:

a Szerkesztőbizottság.

Szerkesztőség:

Keszthely. MSZMP helyisége
Felelős kiadó:
Duba András

Keszthelyi
Helyőrségi Nyomda

got kösseknek. Tehát megjegyezhetjük: kellene egy „Ifjúság Háza”, ahol a fiatalok szórakozhatnak és tanulhatnak. Meggátolnánk azt, hogy szabadidejüket az utcán vagy valamelyik káros szórakozóhelyen töltsék el. Ezek a hibák, melyek sürgős orvoslásra várnak.

Az utóbbi napokban hatalmas politikai változásnak voltunk tanúi. A haza sorsa most már a mi kezünkben van. A jövőbeli életünket mi tervezzük, és mi is választjuk meg. Keszthely életének felvirágoztatásért mi vagyunk a felelősök.

Piaci pillanatképek

Amikor odaérek, asszonyok álltak körül egy méltatlankodó kerekpáros parasztembert. A kormányra akasztott tejeskannák nem hagytak kétséget afelől, hogy tejet hozott a piacra. Éles hangja szinte bántotta a fület:

— Inkább előlóm, de 3.50-en alul nem odom! — ismételtette a felháborodott asszonyok gyűrűjében. Valaki megmozdult, megéldultak, s már nem került sor az ígérget beállítására. A kiömlött tej furcsa ábrákat rajzolt a sáros földön...

— O —

Egy idősebb bácsika hatalmas zsákok bontogat. Vagy tizen gyűlnék körébe, mire a zsákból előkerül két parányi kismalac.

— 90 Forint — mondta a

Furcsák vagyunk mi keszthelyiek...

Az üzleteket napok óta ostrom alatt tartják, az eladók minden igyekeztükre szülségük van, hogy mindenkit kielégítsenek, a vevők kétségbeesetten ragaszkodnak ahhoz, ami egyszer a kezükbe került. Vannak néhányan, akiknek teljesen mindegy, hogy mit vesznek, a lényeg csak az, hogy vásárolhassanak. Jellemző erre, a *Divatáru boltban* egyik délelőtti lejárásodott eset.

Két hölgy beszélgetést lestem el. Az egyik — 20 méter gumí búszeke tulajdonosa — „nagylelkűen”

megfelelt barátnőjével. — *Elég lesz egy évig neked is* — jegyezte meg. Általános jelenség ebben a boltban, hogy akár férfiingről, akár valami más női holmirtól van szó, több évre ellátják magukat azok, akik eddig szorgalmasan gyűjtögettek a ládafiában a pénzt, s nem vásároltak. Láttam 6-7 férfiinget vásároló paraszasszonyt, aki követelte, hogy a legdrágábból adják neki.

— Mindenki menekül a pénztől! — jegyezte meg az egyik elárúsító. Hasonló volt a helyzet a szomszédos *Ruházati boltban* is. Láttam egy búrhuus motorost, aki motoros ruhát vásárolt, s aktatászkájából kilátáztott a tartalék bórkesztyű is. Egy elegáns, új ruhában feszítő fiatalember, levette vadonatúj télikabátját, egy újat próbált. (Az elárúsító a levelet kabátot tévedésből vissza is akarta tenni a foga alá)

A földműveszövetkezet *Textil* szaküzletben is nagy a forgalom. Nem ritka a 10-15 pár zoknit vásárló vevő sem. Mindenki tudja, hogy ennyit nem szoktak venni. Itt lettem figyelmes egy új bórka-bátban feszítő hölgyre, aki bútorszövetet vett, s egyre csak azt hajtogatta: — *Nincs ennél drágább?*

A 41-es számú *Vas- és Műszaki Bolt* alig néhány nap alatt 150 rádiót adott el.

Sok álom foszlik szerte ezekben a napokban. A bútorra, motorkepek párra, s sok egyébre gyűjtött pénzt most mindenki igyekszik kiadni.

— *Ha infláció lesz, elvész* — gondolják sokan, s vásárolnak, vásárolnak. Hogy mit, az gyakran csak másodrendű kérdés, csak minél előbb megszabaduljunk a piros százasoktól. Még sorbanállás, verekedés, tülekedés árán is.

Jaj, most jut eszembe! Rohanok, elvásárolom én is a pénzemet. Láttam a háziipari szövetkezetnél szegedi papucsokat. Veszek egy tucaot. Nem biztos, hogy jövőre is lesz???

Sz. I.

Még nem késő

A FAKRÓL leperegtek a száraz levelek, a dér már elfakította a rétek friss zöld színét. A határban az eke nyomán felhasított barna földszávból gözölgőve száll fel a pára. Szánt a magyar paraszt.

A magyar földműves megértette, hogy legfröjbb sebére gyógyírt kapott, el-törölték a beszolgáltatást! S az élet évezredes követelése szerint a földműves szánt, vet, arat.

De mit tesz a városi nép? A reggeli órákban most nem sietnek munkáruhába az emberek az üzemekbe. Ünnepi ruhába öltözve beszélgetnek, lesve az újabb híreket. A vasutasok, vasmunkások, asztalosok, tisztviselők 3 hét óta nem fogtak kezükbe szerszámot, tollat, csak itt ott végeztek el a legszükségesebb munkát.

Ha nem termel a munkás, a túlzásba vitt vásárlások miatt a készlet elfogy, eltűnnek az iparcikkek, nem lesz utánpótlás. Akiknek volt pénzük, mindent felvásárolnak és megkezdődik a gyűlölt ketkezés és az infláció. Lerongyolódik a nemzet a gyöbök fele, lerombolt házaikat nem tudjuk felépíteni. Kicsi gyermekeinknek nem lesz meleg szoba, mint ahogy már dideregve bújnak össze Budapest lakásaiban éhezve, fáva az apróságok és nem tudják miért rosszak a felnöttek.

A kormány megértette a nép jogos követeléseit. Eddigi intézkedéseit azt látni, minden igyekezete oda vezet, hogy a sebeket begyógyítsa, ha nem is azonnal, de fokozatosan, úgy ahogy tőle telik.

Pel hát, fel emberek! Még nem késő, még meg lehet menteni hazánkat a teljes gazdasági összeomlástól.

— A VASIPARBAN el-törlik a teljesítmény-bérezést, s helyette személyi órabért állapítanak meg, az élelmiszeripar dolgozói üzemük termékeinek megfelelően természetbeni jut-tatást is kapnak.

Mi történt a parlamentben

a Munkás-Paraszt Forradalmi Kormány megalakulása előtt

A parlamentbe eleinte munkásküldöttségek jöttek, majd parasztok, akik élelmet hoztak a fővárosnak, akik sorra elmondták a kormány tagjainak, melyek a munkások, parasztok, az értelmiség és az ifjúság jogos kívánságai. November elseje után azonban egyre csökkentek ezeknek a küldöttségeknek száma, annál inkább megnőtt egyéb küldöttségek száma, pontosabban nem is küldöttségek, mert hiszen senki nem küldte őket, hanem maguktól jöttek egyre növekvő számban. Munkásruhák helyett naltalinból nemrég kivett régi katonatiszti egyenruhák, városi bundák és bekecsék jelentek meg a parlament kapuiban. A parlament folyosói bokacsatfogató volt földbirtokosokkal, részvénytulajdonosokkal, horthysta tisztelkel teltek meg. Ezek lepték el a miniszterek előszobáit, nyomultak be a dolgozószobákba is.

Elsőszőr a háztulajdonosok jelentek meg, akiknek busás lakbérjövendelmét, lakásuzsoráját szüntette meg a házak államosítása. Ugyátszik elérkezettnek látták az időt a bérházak visszaszerzésére. És hogy később a kabinet egyik, másik tagjától erre

biztatást is kaptak, mutatja az a hír, hogy nem egy budapesti bérházban megjelent a volt háztulajdonos kilakoltatással fenyegetve a neki nem tetsző lakót.

Azután megjelentek azok a volt politikusok, akik magukat kiszagadnak neveztek, bár annakidején a Kisgazdapárt is megístitotta sorait tőlük és arról kezdtek vitatkozni, hogy 100, vagy 200 hold földet adjanak vissza azoknak, akiknek földjét a népi faszizmussal való együttműködés miatt kobozta el. Jelentkeztek magukat most szociáldemokratának nevező régi üzem és részvénytulajdonosok, akik arról tanácskoztak, hogy 100 vagy 150 munkásig kell az üzemek államosítását megsemmisíteni, tulajdonosuknak visszaadni.

Később már horthysta katonatisztek uralták el a folyosókat, egyikük másikuk már olyannyira nyeregben érezte magát, hogy a parlament épületében géppisztollyal alkarta letartóztatni Dobi Istvánt, az Elnöki Tanács elnökét és Rónai Sándort az országgyűlés elnökét. Csakugy röpököttek a folyosókon a „kegyelmes uram” és a „méltóságos uram” megszólítások.

A reakciós elemeknek a kabinetbe bejutott mind nagyobb számú képviselői, akik nem a rend helyreállításán, hanem saját pártjuk tagjainak pozícióba való helyezésén munkálkodtak, élénken támogatták a régi kedves ismerőseiket. A kormányban lévő becsületes emberek tehetetlenül néztek őket. Tildy Zoltán maga elmondta, hogy kénytelen volt lemondani a kormányban viselt tisztsége alól, mert nem bírja már nézni, amit saját pártja tesz a reakciós ellenforradalmi erők érdekében.

Vajon mit várhatott a magyar munkás, paraszt a nép hatalmához hű értelmiség és ifjúság egy olyan kabinetből, mely egyre jobban a nemzeti forradalom vívmányait visszaacsnálni akaró erők befolyása alá került, amelynek tevékenységét a pozíciókért folyó pártharc ásta alá, miközben a folyosókon ehhez a harc-hoz a zenét, a rehabilitációt sorakozó, már egyenruhába öltözött horthysta katonatisztek sarkantyúcsaltogása szolgáltatta.

Ez is bizonyítja mi tette szükségessé a magyar forradalmi munkás paraszt kormány létrehozását.

Gábor Andor:

Soha!

Az éjben, az éjben, az éjben
Parazsak piatogtak azerte.
A mélyben, a mélyben, a mélyben
Egy szív az indulát verte.

Az éjből, az éjből, az éjből
A láng kikapott, fel az égbe,
A mélyből, a mélyből, a mélyből
Az ember felbukkant végre.

Az éjbe, az éjbe, az éjbe
Nem fojthatod vissza tűzünket.
A mélybe, a mélybe, a mélybe
Soha többé nem lökhetek minket.

(1923)